

איזידור איזי פיליפ היה אסיר באושוויץ והשתתף בתחרויות אגרוף שארגנו השומרים הנאצים, כדי לזכות במנות אוכל נוספות שחילק בין חבריו המורעבים. לאחר צעדת המוות, במהלך מסע רכבת לגרמניה, סיכן את חייו כאשר ירד מהקרון באחת התחנות ללא אישור, וחילק מים לאסירים גוססים בשאר הקרונות. לאחר המלחמה פעל למען עלייה בלתי לגאלית לארץ, ועלה ב-1946 באוניית המעפילים "תל חי".

יעקב זילברשטיין נאסר במחנות בוכנוולד ואושוויץ-בונה, שם היה חבר ב"קבוצת המאבק אושוויץ", שתכננה פעולת מרד אלימה שתאפשר לאסירים – רובם יהודים – להימלט. זילברשטיין העביר חומר נפץ למחתרת, אך לאחר שהפעולה לא יצאה אל הפועל, שימש חומר הנפץ את מרד הזונדרקומנדו באוקטובר 1944. זילברשטיין נתפס על ידי הגסטפו ועונה קשות, אך לא הסגיר את חבריו למחתרת. ב-1947 עלה לארץ ונפטר בשנת 2021, בגיל 100.

ארתור פוזנסקי עבד במסחר לפרנסתו. הוא השתלם בעבודה סוציאלית יהודית, והיה יו"ר בהתנדבות של מחלקת סיוע סוציאלי במרכז ברלין מטעם הקהילה היהודית בשנים 1933–1938. בתפקיד זה ליווה 120 נערים ונערות לדנמרק ב-1935, וחזר לגרמניה. ב-1938 ליווה קבוצה נוספת של 30 צעירים יהודים לשוודיה כדי להצילם מהנאצים, ומתוך תחושת אחריות לגורל עמו חזר שוב לגרמניה. בשנים 1939–1941 הדריך וניהל הכשרות של "החלוץ" בגרמניה, ואף ניהל את המעון לנוער יהודי בסיכון ומנע את גירושם של 60 צעירים ששהו בו, עד שהועבר בספטמבר באותה שנה לעבוד במפעל צביעה בברלין. כאשר גורש לאושוויץ, בפברואר 1943, הציל יהודים בתפקידו כעובד משרד המרפאה תוך סכנה חמורה לחייו. הוא זייף מסמכי מחלה ומוות והשיג מנות אוכל נוספות, ימי מנוחה ונעליים, שהצילו יהודים ממחלות וממוות בקור הנורא. אחרי המלחמה פעל במסגרת "הבריחה" וסייע לעלייה בלתי לגאלית של יהודים לארץ ישראל.